

Küçük Cassowary

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Cassowary

Aysel Banu YAVUZAL

Büyülü bir yağmur ormanının derinliklerinde, yaprakların hep yeşil olduğu ve havanın tatlı koktuğu bir yerde küçük bir cassowary yaşardı. Bir çocuğun dizine kadar boyu vardı; parlak siyah tüyleri, masmavi bir başı ve boynu vardı. Sağlam gri bacaklarıyla yürürken minik kırmızı ibiği sallanırdı. Merakla parlayan büyük, yuvarlak kehribar rengi gözleri vardı. Her sabah harika yeşil dünyayı keşfetmeye çıkardı.

Küçük cassowary yağmur ormanındaki evini çok severdi. Uzun ağaçlar gökyüzüne uzanır, sarmaşıklar halat gibi aşağı sarkardı. Yere düşen meyveleri gagalayıp kuşların şarkılarını dinlerdi. 'Ne güzel bir yer!' diye cıvıldardı. Ama bazen tek başına yürürken, bunu paylaşacak bir arkadaşı olsun isterdi. Acaba başka biri de keşfetmek ister mi diye merak ederdi.

Bir g n incir aėacının yakınında dolařırken yukarıdan bir hıřırtı duydu. Dallardan bir aėa kangurusu indi ve yosunlu zemine yumuřaka kondu. Yumuřak kıızıl-kahverengi t yleri ve krem rengi bir karnı vardı. Uzun, kalın kuyruėu arkasında kıvrılmıřtı. 'Merhaba!' dedi. 'Ben bir aėa kangurusuyum. Sen kimsin?' Cassowary g l msedi. 'Ben bir cassowary'yim ve bir arkadař arıyorum.'

'Bir arkadaş mı?' dedi ağaç kangurusu, yuvarlak koyu gözleri parlayarak. 'Arkadaşın olmayı çok isterim!' Yaklaştı ve neşeyle sıırıttı. Küçük cassowary'nin içi sıcacık oldu. 'Birlikte keşfedelim,' dedi. Ve öyle yaptılar; eğrelti otlarının arasından ve dev yaprakların altından geçerek, konuşup gülererek dolaştılar.

İki arkadaş harika bir ekip oldular. Cassowary güçlü gri bacaklarıyla hızlı koşabiliyor, ağaç kangurusu ise kıvrık pençeleriyle yükseklerle tırmanabiliyordu. Gizli patikalar ve saklı dereler buldular. Tatlı böğürtlenleri ve çıtır tohumları paylaştılar. 'Bu orman sürprizlerle dolu,' dedi ağaç kangurusu. 'Ve seninle daha eğlenceli,' dedi cassowary.

Bir öğleden sonra yerde parlak kırmızı tohumlardan oluşan bir yığın buldular. 'Bunlar nereden geldi?' diye sordu cassowary. Ağaç kangurusu yukarı baktı ve işaret etti. 'Sanırım şu uzun ağaçtan düştüler.' Görmek için yukarı tırmandı. Dalların yüksekinde, olgun meyvelerle dolu bir meyve ağacı buldu. Arkadaşına biraz aşağı attı. 'Bunları dene!' diye seslendi.

Cassowary meyveyi sevinle mideye indirdi. 'Mmm! Ama yemediėimiz tohumlara ne oluyor?' diye merak etti. Aėa kangurusu omuz silkti. 'Bilmiyorum. Belki de sadece kayboluyorlardır?' Etraflarına baktılar ve her yere saılmış tohumlar fark ettiler—alıların altında, kayaların yanında, hatta amurun iinde. 'Ne kadar oklar!' dedi cassowary. 'Bunları buraya kim koyuyor?'

Tam o sırada üzerlerinden büyük bir gölge geçti. Bilge, yaşlı bir boynuzgaga bir dala kondu. Siyah beyaz tüyleri ve kocaman, kıvrık sarı-turuncu gagası vardı. 'Merhaba, küçükler,' dedi yumuşak bir sesle. 'Tohumları merak ettiğinizi duydum.' Arkadaşlar başlarını salladı. 'Nereden geldiklerini biliyor musunuz?' diye sordu ağaç kangurusu. Boynuzgaga kıkırdadı. 'Size bir sır vereyim.'

'Hayvanlar meyve yediğinde,' diye açıkladı boynuzgaga, 'tohumları çoğu zaman çok uzağa bırakırlar. O tohumlar yeni bitkilere dönüşebilir.' Cassowary'nin kehribar gözleri kocaman açıldı. 'Yani ne zaman meyve yesek, yeni ağaçlar dikmiş mi oluyoruz?' diye sordu. 'Aynen!' dedi boynuzgaga. 'Ve sizin gibi ormanda dolaşan hayvanlar, tohumları tüylerinde, kürklerinde ya da karınlarında taşırlar.'

Ağaç kangurusu tüylü patilerine baktı. 'Yani tırmandığımda ve meyve düşürdüğümde ağaç mı dikiyorum?' diye sordu. 'Evet,' dedi boynuzgaga. 'Ve sen, küçük cassowary, ormanda yürüyüp tohumlar bıraktığında sen de yardım ediyorsun.' Arkadaşlar şaşkınlıkla birbirlerine baktılar. 'Ormanın büyümesine yardım ediyoruz!' diye sevindiler. Boynuzgaga bilgece başını salladı.

O günden sonra cassowary ve ağaç kangurusu tohum ekicileri oldular. Meyve yiyip dört bir yana dolaştılar, gittikleri her yere tohum bıraktılar. Toprakta minik yeşil filizlerin çıktığını izlediler. 'Bak!' diye bağırdı cassowary. 'Tohumlarımız büyüyor!' Ağaç kangurusu patilerini çırpı. 'Ormanı daha büyük ve daha yeşil yapıyoruz!' Gururlu ve mutlu hissettiler.

Diğer hayvanlar da fark etti. Kuşlar gökyüzünden tohum bıraktı, maymunlar ağaçlardan tohum saçtı. Yağmur ormanı hayatla uğulduyordu. Cassowary ve ağaç kangurusu, büyük ya da küçük her hayvanın ormanın büyümesine yardım ettiğini anladılar. 'Hepimizin bir rolü var,' dedi ağaç kangurusu. 'Ve birlikte ormanı mutlu ve hayat dolu tutuyoruz.'

Bilge yaşlı boynuzgaga dalından gülümsedi. 'Görüyorsunuz,' dedi, 'arkadaşlık orman hayatını destekler. Birlikte çalıştığınızda dünyayı daha güzel bir yer yaparsınız.' Cassowary ve ağaç kangurusu başlarını salladı. Ormana ve birbirlerine her zaman yardım etmeye söz verdiler. Ve arkadaşlıklarının, tıpkı büyüyen ağaçlar gibi sonsuza dek süreceğini biliyorlardı.

Güneş batarken gökyüzünü pembe ve altın rengine boyadı, iki arkadaş yan yana oturdu. 'Tanıştığımıza çok sevindim,' dedi cassowary. 'Ben de,' dedi ağaç kangurusu. 'Harika bir ekibiz.' Ağaç tepelerinin üzerinde ilk yıldızların parıldamasını izlediler. Yarının daha çok macera ve daha çok dikilecek tohum getireceğini biliyorlardı. Ve bununla yan yana, birlikte yüzleşeceklerdi.

İncir ağacının yanında boynuzgaga onları gözetliyordu. Küçük cassowary ve ağaç kangurusunun harika bir ders öğrendiğini biliyordu. Her hayvan yağmur ormanının büyümesine yardım eder ve arkadaşlık her şeyi daha da büyülü kılar. Orman, hışırdayan yapraklarla teşekkürlerini fısıldadı. Ve iki arkadaş, yaratmaya yardım ettikleri yeşil dünyayı hayal ederek uykuya daldılar.

Ve böylece, büyülü yağmur ormanında küçük cassowary ve ağaç kangurusu en iyi arkadaş olarak kaldılar. Keşfettiler, tohum ektiler ve ormanı canlı tuttular. Hikâyeleri bize en küçük canlıların bile büyük bir fark yaratabileceğini hatırlatır. Ve nezaketle ve cesaretle birlikte çalışmanın dünyamızı mutlu ve hayat dolu tuttuğunu.